

Hádej

Morava

Svou malou ruku na rty
přitiskla mi
voněla červnem
a hřála mládím

V čajových růžích
ustlala mé hlavě
pod ní teď slova slyším
naléhavé

Hádej, hádej, kdo to je kdo mi nedá pokoje
Hádej, hádej, kdo to je, řekla jedna malá holka
Hádej, hádej, kdo to je, můžeš ale jen jednou

jenom jednou

Mizíme spolu do tmy
zvědavým očím
průjezdům dvorů, oknům domů
Ještě ani neznám, tvoje jméno
dech na kolenou
stoupáme stěnou

Hádej, hádej, kdo to je
kdo mi nedá pokoje
Hádej, hádej kdo to je
řekla jedna malá holka
Hádej, hádej, kdo to je
můžeš ale jen jednou
jenom jednou